

Գուրգեն Մահարի

Աբովեան փողոցի ծառերին

Տաստըվեցամեայ աղջիկների պէս
Նրանք պայծառ են, նրանք՝ անուշ,
Յաճախ նրանց հետ զրուցում են ես,
Լսում են նրանք ու գլխով անում:

Գիտե՞ք, ասում են, ձեզ հետ միասին
Ես էլ տնկեցի իմ երգի ծառը,
Ձեզ հետ բարձրացաւ եւ իմ արասին,
Ձեզ նման նա էլ թարմ ու պայծառ է:

Յետոյ ասում են, դուք դեռ կ'երկարէք,
Կը դառնաք վեհ ու սաղարախիտ,
Ձեր շուրջը ուրիշ ոտներ կը պարեն,
Ուրիշ սէր կը լինի, ուրիշ թախիծ:

Դուք դեռ այնքան շատ տարիներ ունէք...
Քամին կը տանի ձեր նոր հունտերը,
Կը փոխի ջուրը, կը փոխի հունտերն,
Բայց ձեզ կը սիրեն նոր սերունդները:

Ժպտում են նրանք թարմ ու լիասիրտ,
Ու ես, նրանց հետ, սրտով պայծառ են
Գիտե՞ք, անուշն'ր, ձեզ հետ միասին

Ես էլ տնկեցի երգերիս ծառը:

«Մրգահաս», 1926